

בן אדם ראה בעיניו ובאזניו שמע ושים לבך

ג' בתשרי תשפ"ו – 25.9.25

[...] וירמו הכרובים, היא החיה אשר ראיתי בנהר כבר. ובלכת הכרובים ילכו האופנים אצלם, ובשאת הכרובים את כנפיהם לרום מעל הארץ לא יסבו האופנים גם הם מאצלם. בעמדם ועמדו, וברומם ירמו אותם, כי רוח החיה בהם. ויצא כבוד ה' מעל מפתן הבית ועמד על הכרובים. וישאו הכרובים את כנפיהם וירמו מן הארץ לעיני בצאתם, והאופנים לעמדתם. ועמד פתח שער בית ה' הקדמוני וכבוד אלהי ישראל עליהם מלמעלה. היא החיה אשר ראיתי תחת אלהי ישראל בנהר כבר [...] ותשא אתי רוח ותבא אתי אל שער בית ה' הקדמוני הפונה קדימה [...] וישאו הכרובים את כנפיהם והאופנים לעמדתם וכבוד אלהי ישראל עליהם מלמעלה. ויעל כבוד ה' מעל תוף העיר ועמד על ההר אשר מקדם לעיר. ורוח נשאתני ותביאני כשדימה אל הגולה במראה ברוח אלהים, ויעל מעלי המראה אשר ראיתי.

יחזקאל י, טו-כ; יא, א-כד

בעשרים וחמש שנה לגלותנו בראש השנה, בעשור לחדש, בארבע עשרה שנה אחר אשר הכתה העיר, בעצם היום הזה היתה עלי יד ה' ויבא אתי שמה. במראות אלהים הביאני אל ארץ ישראל ויניחני אל הר גבה מאד ועליו כמבנה עיר מנוגב. ויביא אותי שמה והנה איש מראהו כמראה נחשת ופתיל פשתים ביזו וקנה המדה והוא עמד בשער. וידבר אלי האיש בן אדם ראה בעיניו ובאזניו שמע ושים לבך לכל אשר אני מראה אותך כי למען הראותכה הבאתה הנה. הגד את כל אשר אתה ראה לבית ישראל. והנה חומה מחוץ לבית סביב סביב וביד האיש קנה המדה שש אמות באמה וטפח, וימד את רחב הבנין קנה אחד וקומה קנה אחד. ויבוא אל שער אשר פניו דרך הקדימה ויעל במעלותיו וימד את סף השער [...]

וכלה את מדות הבית הפנימי והוציאני דרך השער אשר פניו דרך הקדים, ומדדו סביב סביב [...] לארבע רוחות מדדו, חומה לו סביב סביב, אך חמש מאות ורחב חמש מאות להבדיל בין הקדש לחל. ויולכני אל השער, שער אשר פנה דרך הקדים. והנה כבוד אלהי ישראל בא מדרך הקדים וקולו כקול מים רבים, והארץ האירה מכבודו. וכמראה המראה אשר ראיתי – כמראה אשר ראיתי בבאי לשחת את העיר; ומראות – כמראה אשר ראיתי אל נהר כבר, ואפל אל פני. וכבוד ה' בא אל הבית דרך שער אשר פניו דרך הקדים. ותשאני רוח ותביאני אל החצר הפנימי והנה מלא כבוד ה' הבית. ואשמע מדבר אלי מהבית, ואיש היה עמד אצלי. ויאמר אלי: בן אדם, את מקום כסאי ואת מקום כפות רגלי אשר אשכן שם בתוך בני ישראל לעולם, ולא יטמאו עוד בית ישראל שם קדשי המה ומלכיהם בזנותם ובפגרי מלכיהם במוותם. בתתם ספם את ספי ומזוזתם אצל מזוזתי, והקיר ביני וביניהם, וטמאו את שם קדשי בתועבותם אשר עשו ואכל אתם באפי. עתה ירחקו את זנותם ופגרי מלכיהם ממני, ושכנתי בתוכם לעולם. אתה בן אדם הגד את בית ישראל את הבית, ויכלמו מעונותיהם ומדדו את תכנית.

וישב אתי דרך שער המקדש החיצון הפנה קדים והוא סגור. ויאמר אלי ה': השער הזה סגור יהיה לא יפתח, ואיש לא יבא בו כי ה' אלהי ישראל בא בו, והיה סגור [...] ויביאני דרך שער הצפון אל פני הבית, וארא והנה מלא כבוד ה' את בית ה', ואפל אל פני. ויאמר אלי ה': בן אדם, שים לבך וראה בעיניו ובאזניו שמע את כל אשר אני מדבר אתך לכל חקות בית ה' ולכל תורותיו, ושמת לבך למבוא הבית בכל מוצאי המקדש.

יחזקאל מ, א-ה; מב, טו-כ; מג, א-י; מד, א-ה

yonadav-kaploun.co.il